

Rosemary en Victor Zorza: 'aanvaard afscheid' De dood van een dochter. 1980

Ervaringsverhaal van de ouders van Jane Zorza, een 25 jarige jonge vrouw die huidkanker kreeg en aan de gevolgen daarvan vijf maanden na de diagnose stierf. Rosemary en Victor Zorza (de laatste een bekend politiek commentator) beschrijven in dit boek de ziekte en de dood van hun dochter Jane. Ze schrijven over leren aanvaarden van haar lot, angsten, verdriet, hoop op genezing, de onontkoombare dood. Met een nawoord van Paul Sporken.

Ze schreven dit boek: Omdat Jane het ons heeft gevraagd. Ze wist hoeveel rampzalige fouten we allemaal hadden gemaakt tijdens haar ziekte - grote fouten en kleine die, zoals we hebben geleerd, deel uitmaken van bijna elk gezin dat door kanker of een andere fatale ziekte wordt getroffen. Jane hoopte dat anderen van onze fouten zouden leren, maar vooral wilde ze de mensen vertellen hoe zij de angst voor het doodgaan had weten te overwinnen. Maar als we dat aan de mensen wilden laten zien, vooral de mensen die te bang zijn om ook maar aan de dood te denken - laat staan ermee te leven - dan moesten we ze eerst vertellen over de realiteit van het sterven, over de pijn, over de ellende... De meeste mensen zijn bang voor de dood, om goede redenen die diep in de menselijke natuur verborgen liggen. Maar iets van die doodsangst is ook te wijten aan onze onwetendheid van wat en hoe een mens werkelijk voelt, lichamenlijk en geestelijk, als het eind in zicht is. Deze angst, ontstaan uit onwetendheid, kan alleen worden opgeheven door het taboe rond het praten over sterven te doorbreken. Door dit taboe te bestrijden, kunnen we helpen de angst voor de dood te verminderen en soms te overwinnen, zoals Jane dat aan haar vader leerde..